

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/25/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200747
Dátum vydania rozhodnutia: 23.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6016200747.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: T. G., bytom P., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sa/18/2016-23 z 31. mája 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporkyne o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250j ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXXX X zo dňa 23. marca 2016 a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľovi bol od 30. júla 2010 priznaný starobný dôchodok podľa § 65, § 274, § 293z, § 112 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“). Súčasne bolo rozhodnuté o zvýšení priznanej dôchodkovej dávky jednotlivo za kalendárne roky od 1. januára 2011 až do 1. januára 2016. Prílohou rozhodnutia je Osobný list dôchodkového poistenia.

Krajský súd preskúmal opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Zistil, že navrhovateľ namietal postup pri určení rozhodujúceho obdobia pre výpočet starobného dôchodku z desiatich kalendárnych rokov. Starobný dôchodok žiadal vypočítať z dvadsiatich dvoch kalendárnych rokov s poukazom na rozsudok NS SR sp.zn. 7So/125/2007. Rozhodnutie žiadal zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci § 293d zákona o sociálnom poistení účinnej od 1. júla 2005 dospel k záveru o nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Zistil, že navrhovateľ splnil

podmienky nároku na starobný dôchodok dňa 17. februára 2004. Žiadosť o starobný dôchodok podal dňa 30. júla 2013. Vzhľadom na to, že v čase od 1. júla 2005 nebola navrhovateľovi právoplatne priznaná dôchodková dávka a nebolo o nej ani začaté konanie, odporkyňa mala pri výpočte priemerného osobného mzdového bodu postupovať podľa § 63 zákona o sociálnom poistení v znení platnom a účinnom v čase začatia konania o dávke, t.j. 30. júl 2013. Takýto právny názor vyslovil aj NS SR v rozsudku sp.zn. 7S/125/2007 zo dňa 26. februára 2009.

Pre nesprávne právne posúdenie veci podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie, v ktorom sa bude opätovne zaoberať nárokom navrhovateľa na starobný dôchodok a jeho výplatu v súlade s právnym názorom vysloveným v rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 OSP a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnil.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala odporkyňa odvolanie. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že navrhovateľ vyjadril nesúhlas s určením rozhodujúceho obdobia na zistenie priemerného osobného mzdového bodu podľa § 63 ods. 7 veta prvá zákona o sociálnom poistení ako kalendárne roky pred rokom, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodok v výnimkou kalendárnych rokov pred 1. januárom 1994. V zmysle uvedeného boli rozhodujúcim obdobím kalendárne roky 1994 až 2003. Do rozhodujúceho obdobia nepatrili kalendárne roky pred 1. januárom 1994 a ani kalendárne roky, počas ktorých poistenec získal 365 (366) dní náhradnej doby, doby štúdia alebo výkonu civilnej služby. Z uvedeného vyplýva, že ak boli podmienky nároku na dôchodok určené podľa § 65 zákona o sociálnom poistení splnené pred 1. júlom 2005 (v prípade navrhovateľa dňa 17. februára 2004), priemerný osobný mzdový bod sa vypočíta z rozhodujúceho obdobia najmenej desiatich kalendárnych rokov od roku 1994, čo vyplýva z ustanovenia § 63 ods. 8 zákona o sociálnom poistení. Výnimka ustanovenia § 293d zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 244/2005 Z.z. spočíva v tom, že ak žiadosť o dôchodok bola spísaná pred 1. júlom 2005, sa § 63 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 244/2005 Z.z. nepoužije na dôchodky, o ktorých bolo konanie začaté pred 1. júlom 2005 a nebolo právoplatne skončené do 30. júna 2005, a to bez ohľadu na to, kedy boli splnené podmienky nároku na dôchodok. Navrhovateľ spísal žiadosť o starobný dôchodok až 30. júla 2013, pričom podmienky vzniku nároku na starobný dôchodok splnil 17. februára 2004, tzn. že odporkyňa musela postupovať pri výpočte starobného dôchodku, resp. priemerného osobného mzdového bodu podľa právnych predpisov účinných v čase vzniku nároku na starobný dôchodok, t.j. 17. februára 2004, teda podľa ustanovenia § 63 ods. 7 zákona o sociálnom poistení v pôvodnom znení. Právny názor uvedený v rozsudku NS SR sp.zn. 7So/125/2007 dosiaľ nebol zovšeobecnený, nejde o prezentovanú rozhodovaciu prax súdu najvyššej inštancie v skutkovo i právne porovnateľných veciach, ktorá by ustálila po určitú dobu preto je potrebné zohľadniť aj právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky prezentovaný v uznesení IV.ÚS 481/2011-19 zo dňa 10. novembra 2011, podľa ktorého dôvera v určitú rozhodovaciu prax v skutkovo i právne porovnateľných veciach vyvoláva až prezentovaná rozhodovacia prax súdu najvyššej inštancie, ktorá sa ustálila po určitú dobu, a nie ojedinelé rozhodnutie súdu. Odporkyňa navrhla rozsudok krajského súdu zmeniť a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

III.

Odporkyňou podané odvolanie bolo zo strany krajského súdu doručené navrhovateľovi na vedomie dňa 31. júla 2017. Dôvody uvedené v odvolaní navrhovateľ nepovažoval za opodstatnené. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zdôvodnenie odvolania považuje za zavádzajúce s cieľom získať výhodnejšie podmienky pre odvolateľku. Potvrdil podanie žiadosti o starobný dôchodok dňa 30. júla 2013.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd odvolací [§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. - Správny

súdny poriadok (ďalej len „SSP“)], prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je potrebné odmietnuť.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá OSP odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene;

Podľa § 57 ods. 1 OSP do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Z obsahu súdneho spisu, najmä z priloženej doručky vyplýva, že rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku z 31. mája 2017, č.k. 20Sa/8/2016-23 bol odporkyni doručený do elektronickej schránky dňa 3. júla 2017.

Nasledujúcim dňom 4. júla 2017 (utorok) začala odporkyni v zmysle § 57 ods. 1 OSP plynúť pätnásťdňová lehota na podanie odvolania a skončila 18. júla 2017, t.j. utorok - bežný pracovný deň a zároveň posledný deň na podanie odvolania. Dňa nasledujúceho, teda 19. júla 2017, predmetný rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť. Odvolanie proti predmetnému rozsudku bolo odporkyňou podané v elektronickej podobe až dňa 21. júla 2017, teda oneskorene. O odvolacej lehote bola odporkyňa v predmetnom rozsudku zo strany krajského súdu riadne a zároveň správne poučená.

Vzhľadom na uvedené dôvody, najvyšší súd postupom podľa 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/, § 204 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP odvolanie odporkyne bez toho, aby sa zaoberal dôvodmi odporkyňou v odvolaní uvedenými, ako oneskorene podané odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a § 492 ods. 2 SSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.